Europaparlamentet
2024-2029

ANTAGNA TEXTER

P10_TA(2026)0027

Begäran om upphävande av Petr Bystrons immunitet

Europaparlamentets beslut av den 10 februari 2026 om begäran om upphävande av Petr Bystrons immunitet (2025/2077(IMM))

Europaparlamentet fattar detta beslut

– med beaktande av den begäran om upphävande av Petr Bystrons immunitet som mottogs genom en skrivelse av den 24 oktober 2024 från det tyska federala justitieministeriet, med en begäran från den allmänne åklagaren i München med anledning av ett brottmålsförfarande mot Petr Bystron, och som tillkännagavs i kammaren den 3 april 2025,

– med beaktande av att Petr Bystron anses ha avsagt sig rätten att höras i enlighet med artikel 9.6 i arbetsordningen,

– med beaktande av artiklarna 8 och 9 i protokoll nr 7 om Europeiska unionens immunitet och privilegier och artikel 6.2 i akten av den 20 september 1976 om allmänna direkta val av ledamöter av Europaparlamentet,

– med beaktande av Europeiska unionens domstols domar av den 21 oktober 2008, 19 mars 2010, 6 september 2011, 17 januari 2013, 19 december 2019 och 5 juli 2023[1],

– med beaktande av artikel 46 i Förbundsrepubliken Tysklands grundlag,

---

[1] Domstolens dom av den 21 oktober 2008, Marra/De Gregorio och Clemente, C-200/07 och C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579, tribunalens dom av den 19 mars 2010, Gollnisch/parlamentet, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102, domstolens dom av den 6 september 2011, Patriciello, C-163/10, ECLI: EU:C:2011:543, tribunalens dom av den 17 januari 2013, Gollnisch/parlamentet, T-346/11 och T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23, domstolens dom av den 19 december 2019, Jungqueras Vies, C-502/19, ECLI:EU:C:2019:1115, tribunalens dom av den 5 juli 2023, Puigdemont i Casamajó m.fl./parlamentet, T-272/21, ECLI:EU:T:2023:373.

– med beaktande av artiklarna 5.2, 6.1 och 9 i arbetsordningen,

– med beaktande av betänkandet från utskottet för rättsliga frågor (A10-0009/2026), och av följande skäl:

A. Det tyska federala justitieministeriet har översänt en begäran från den allmänne åklagaren i München om upphävande av immuniteten för Petr Bystron, ledamot av Europaparlamentet vald i Tyskland, med anledning av påstådda gärningar som kan utgöra bedrägeri enligt artikel 263.1 i den tyska strafflagen och som avser en påstått falsk försäkran i samband med utbetalning av ett schablonbelopp.

B. Enligt begäran var Petr Bystron ledamot av den tyska förbundsdagen från 2017 till juli 2024. Som ledamot av den tyska förbundsdagen hade han enligt artikel 12.3 i den tyska lagen om parlamentsledamöter (AbgG) rätt till ett schablonbelopp för bland annat anställning av personal. Den 10 november 2021 undertecknade Petr Bystron ett anställningsavtal för att anställa en person som ”kontorspersonal” vid sitt valkretskontor. Genom att lämna in anställningsavtalet till förbundsdagens förvaltning ska Petr Bystron uttryckligen ha försäkrat att den anställde skulle utföra kontorsuppgifter i ledamotens valkretskontor. I begäran anges att den anställde i själva verket inte utförde kontorsuppgifter. På grund av de oriktiga uppgifterna i anställningsavtalet ska förbundsdagens förvaltning felaktigt ha utgått från att villkoren för utbetalning av schablonbelopp enligt artikel 12.3 i AbgG varit uppfyllda och därför gjort löneutbetalningar till den anställde på sammanlagt ca 14 850 euro. Petr Bystron kände enligt begäran till dessa omständigheter och misstänks därför för att avsiktligen ha lämnat en falsk försäkran.

C. Petr Bystron valdes in i Europaparlamentet i EU-valet i juni 2024 och var inte ledamot av Europaparlamentet vid tidpunkten för det påstådda brottet.

D. Det påstådda brottet och den efterföljande begäran om upphävande av Petr Bystrons immunitet har inget samband med yttranden som Petr Bystron gjort eller röster som han avlagt under utövandet av sitt ämbete i den mening som avses i artikel 8 i protokoll nr 7 om Europeiska unionens immunitet och privilegier.

E. I artikel 9 första stycket a i protokoll nr 7 om Europeiska unionens immunitet och privilegier anges att Europaparlamentets ledamöter under Europaparlamentets sessioner, vad avser deras egen stats territorium, ska åtnjuta den immunitet som beviljas parlamentsledamöter i deras medlemsstat.

F. I artikel 46.2, 46.3 och 46.4 i Förbundsrepubliken Tysklands grundlag föreskrivs följande:

”2. En ledamot får – med undantag för om ledamoten grips antingen på bar gärning när vederbörande begår ett brott eller under

dagen därpå – ställas till svars eller gripas för en straffbar handling endast om förbundsdagen har gett sitt tillstånd.

3. Förbundsdagens tillstånd ska även krävas för varje annan begränsning av en ledamots personliga frihet eller för inledande av förfaranden mot en ledamot enligt artikel 18.

4. Straffrättsliga förfaranden och varje form av förfarande som inleds mot en ledamot enligt artikel 18 samt alla kvarhållande åtgärder och andra begränsningar av ledamotens personliga frihet ska avbrytas på förbundsdagens begäran.”

G. Syftet med den immunitet som föreskrivs i protokoll nr 7 om Europeiska unionens immunitet och privilegier är att skydda parlamentet och dess ledamöter mot rättsliga förfaranden som rör verksamhet som bedrivs inom ramen för utövandet av det parlamentariska ämbetet och som inte kan skiljas från detta.

H. Enligt artikel 5.2 i arbetsordningen är parlamentarisk immunitet inte en ledamots personliga privilegium, utan en garanti för hela parlamentets och dess ledamöters oberoende.

I. I detta fall har parlamentet inte funnit något belägg för *fumus persecutionis*, det vill säga faktiska omständigheter som visar att avsikten med det rättsliga förfarandet i fråga kan vara att skada ledamotens politiska verksamhet i hans egenskap av ledamot av Europaparlamentet.

J. Å ena sidan kan parlamentet inte likställas med en domstol, och å andra sidan kan parlamentsledamoten, inom ramen för ett förfarande för att upphäva immunitet, inte betraktas som ”anklagad”[2].

1. Europaparlamentet beslutar att upphäva Petr Bystrons immunitet.

2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att omedelbart översända detta beslut och det ansvariga utskottets betänkande till den behöriga myndigheten i Förbundsrepubliken Tyskland och till Petr Bystron.

---

[2] Tribunalens dom av den 30 april 2019, Briois/parlamentet, T-214/18, ECLI:EU:T:2019:266.